

Ankenævnets j.nr. 2012-0159 – klage over fakturabeløbets størrelse.

Klager afholdt den 7. januar 2012 en 18 års-fødselsdag hos indklagede. Det fremgår af ordrebekræftelsen, at der deltog 21 personer i festen.

Der var tale om et arrangement, som inkluderede middag med øl, vin, vand, kaffe samt efterfølgende natmad. Kuvertprisen var kr. 795,- pr. person. Efterfølgende bar skulle afregnes efter forbrug.

Ved arrangementets afslutning fik klager en faktura, hvoraf det fremgik, at der skulle betales for følgende bar-forbrug:

79 x vand	=	kr. 2.212,00
64 x flaskeøl	=	kr. 1.920,00
2 x kander spiritus	=	kr. 150,00
81 x spiritus	=	<u>kr. 3.159,00</u>
I alt	=	kr. 7.441,00

Herudover er fakturaen påført kr. 400,- for AV-udstyr.

Klager fandt, at det på fakturaen anførte spiritusforbrug var alt for højt i forhold til det antal personer, som deltog i festen og i forhold til, hvad der reelt blev konsumeret. Yderligere fandt klager, at de kr. 400,- som var blevet faktureret for AV-udstyr måtte være en fejl. Klager anførte, at klager på intet tidspunkt blev oplyst om, at dette kostede noget. I tilknytning hertil anførte klager, at man kun i ca. en halv time hørte musik på indklagedes anlæg. Resten af tiden anvendte klager et medbragt anlæg.

Klager betalte under protest regningen ved arrangementets afslutning, og efterfølgende skrev klager en mail til indklagede, hvor klagen blev nærmere begrundet, og hvor klager anmodede om, at indklagede gav et ikke nærmere specificeret afslag i prisen.

I ovennævnte mail anførte klager, at der var 21 personer til festen, hvoraf 2 dokumenteret ikke drak alkohol. En anden gæst gik umiddelbart efter kaffen, hun drak derfor heller ikke noget.

Reelt var der således 18 personer, som drak alkohol fra baren, som åbnede kl. 22 og lukkede kl. 01.30. Der var således udskænkning af alkohol i samlet 3½ time.

Af disse 18 personer skulle i alt fald 4 personer køre bil hjem, og måtte derfor formodes kun at have drukket meget beskedne mængder alkohol. Klager var selv en af de 4, som skulle køre, og klager indtog over de 3½ time 1 øl, 1 sodavand og 1 campari-juice. Klager lagde på denne baggrund til grund, at de 4 personer, som skulle køre, maksimalt havde indtaget 8 genstande.

Herefter var der 14 gæster, som kunne drikke uden begrænsninger. Klager kendte alle gæsterne godt, talte med dem i løbet af aftenen, og det var klagers vurdering, at ud af disse 14 var der i alt fald 6 personer, som havde et særdeles moderat indtag.

Klager lagde til grund at disse 6 personer havde et forbrug på ca. 1 genstand i timen per person, dvs. ca. 18 genstande i alt. Samlet set havde disse personer (i alt 13 personer) således samlet drukket ca. 26 genstande, som så kan rundes op til 35 genstande.

Herefter var der så 8 gæster tilbage til at konsumere resten af det på fakturaen anførte forbrug, hvilket svarede til, at disse personer skulle have konsumeret 152 genstande på 3½ time, dvs. 19 genstande pr. person, hvilket ikke harmonerede med, at der ikke var nogen, som var meget berusede. Selv når man tog højde for et vist spild, hang det fakturerede forbrug efter klagers vurdering ikke sammen.

Klager anførte, at køkkenet enten havde talt forkert, eller at klagers selskab var blevet blandet sammen med et andet selskab, eller at nogen havde stjålet øl og spiritus, som så var kommet på klagers regning.

Klager fandt, at hvis man regner med 3 genstande pr. person pr. time og så runder lidt op, så ville det passe med det reelt forbrugte. Klager pegede videre på, at et realistisk forbrug kunne være at reducere forbruget for de sidstnævnte 8 personer, således at det blev antaget at disse havde drukket i alt 84 genstande. Dette skulle lægges sammen med de ovenfor estimerede 35 genstande, som de ovennævnte 14 personer drak. Herved nåede man op på et samlet forbrug på 119 genstande, som så kan fordels forholdsmæssigt på de forskellige typer spiritus.

Samme betragtninger gjaldt for så vidt angik forbruget af vand, hvor hver person skulle have drukket ca. 4 vand pr. person, hvilket efter klagers opfattelse heller ikke hang sammen.

Klager fremsatte krav om et forholdsmæssigt afslag i prisen.

Indklagede havde ikke besvaret ankenævnets henvendelser. I en mailkorrespondance, forud for indgivelse af klagen, havde indklagede fastholdt, at det fakturerede antal øl, vand og spiritus var korrekt.

Indklagede anførte således, at han havde talt med de tjenere, som var på arbejde, og at de havde skrevet alt ned, og det var det, som var blevet påført klagers faktura. Indklagede beklagede yderligere, at der er blevet skrevet kr. 400,- på fakturaen for brug af AV-udstyr, når klager ikke havde brugt det.

Som kompensation tilbød indklagede klager en middag for 4 personer med vin, kaffe og avec.

Klager havde ikke taget imod dette tilbud.

Ankenævnet bemærkede, at sagen vedrører to forhold.

Dels spørgsmålet om tilbagebetaling af et betalt beløb på kr. 400,- for AV-udstyr og dels spørgsmålet om et afslag i den betalte barregning på kr. 7.441,-, med den begrundelse, at klager skønnede, at forbruget i løbet af aftenen var mindre, end det forbrug, som indklagede havde opgjort.

For så vidt angik det betalte beløb på kr. 400,- for AV-udstyr havde indklagede anerkendt, at beløbet var opkrævet med urette. Der var tale om en fejl, og beløbet skulle tilbagebetales til klager.

Vedrørende spørgsmålet om barregningen lagde Nævnet efter det fremkomne til grund, at indklagede under festen løbende førte regnskab med forbruget og noterede de serverede genstande. Nævnet fandt herefter ikke anledning til at tilsidesætte indklagedes opgørelse alene på grundlag af klagers efterfølgende skøn over, hvad forbruget havde været.

Det var yderligere Nævnets vurdering, at det opgjorte forbrug over den anførte periode, henset til det oplyste om antallet af gæster og anledningen for sammenkomsten, ikke forekom usandsynligt eller usædvanligt.

Nævnet fandt det på denne baggrund ikke dokumenteret, endsige sandsynliggjort, at det faktiske forbrug havde været mindre end det fakturerede, og kunne på denne baggrund ikke give klager medhold.

Nævnet bemærkede i øvrigt, at det forhold, at indklagede pr. kulance havde tilbudt klager en middag ikke ændrede herved. Ligesom klager ikke havde krav på, at få den tilbudte middag konverteret til et afslag i prisen.

Afgørelse af 2. maj 2012